

[Christmas Møller.]

Personer, som godt kan lide principielle Standpunkter, og ved Lejlighed har det høje Tings Medlemmer jo ogsaa stiftet Bekendtskab med dette.

Jeg lægger aldeles ingen Skjul paa, at der inden for Det konservative Folkeparti har været — jeg vil ikke sige store Vanskeligheder, men — betydelige Uoverensstemmelser i Sagen. Ikke i det taktiske og ikke med Hensyn til, hvorledes man, hvis man havde Magten, skulde prøve at tage det, men i selve dette, at det for nogle er vanskeligere end for andre at forlade et efter deres Mening rigtigt teoretisk Standpunkt for at søge at komme over til et Forlig. Lad os blot tage naturligt paa Tingene. Det Parti, i hvert Fald det ikke-socialistiske Parti, der vilde benægte, at der i denne Tid med alle dens mangfoldige og vanskelige Opgaver kan være Vanskelighed med, hvordan man skal stille sig til det ene og det andet Spørgsmaal, vilde bære sig urimeligt ad, og jeg nægter ikke, at der har været Vanskeligheder med at naa til Vejs Ende, til dette Standpunkt, som vi her er kommet til, idet nogle maaske kunde have ønsket, at vi skulde have fastholdt, hvad vi teoretisk havde stillet os paa og med Rette, medens andre mente — hvad alle til Slut bøjede sig for —, at vi med Hjemmemarkedsprisen og med andet var naaet meget vidt.

Naar jeg ser paa den almindelige økonomiske Politik, kan man maaske sige, at det jo ikke altid for os andre, som i det store og hele er Lægmænd, er saa forfærdelig nemt at komme til Vejs Ende. Hvis man i den nuværende Situation gerne vilde finde ud af, hvad man skulde gøre, og f. Eks. gik til økonomiske Professorer og oven i Købet mente, at det skulde være nogle rigtige økonomiske Professorer fra samme Universitet, oven i Købet økonomiske Professorer, som var Folketingskandidater for samme Parti ved sidste Valg, kunde man godt sige, at de stakkels Lægmænd fik det lidt vanskeligt. For den højtærede Finansminister, som var Professor ved Aarhus Universitet og en saa succesfuld Folketingskandidat i Vejle Amt, manede unægtelig Inflation og meget andet frem, hvis man ikke fulgte hans Forslag med de lave Forbrugerpriser og de høje Skatter, som ikke indgik i Pristallet. Men hvis man saa gik til hans Kollega, baade som Professor og som Folketingskandidat, Hr. Jørgen Pedersen fra Aarhus Amt, og spurgte ham, saa læste man i „Berlingske Tidende“ noget andet — for ogsaa i den Henseende kunde man jo drage en Parallel, for Finansministeren er en stor Skribent i

„Jyllandsposten“, som er Jyllands „Berlingske Tidende“, paa samme Maade som „Berlingske Tidende“ er Sjællands „Jyllandsposten“. Saa længe man hindrer Fris-tigning, tror man altsaa, at man undgaar Inflation, men herom siger Hr. Jørgen Pedersen i en umaadelig Advarsel til Folket — hvis jeg maa citere:

„Dette er en skæbnesvanger Misfor-staaelse. Man hemmer ikke, men fremmer de inflationistiske Tendenser ved at holde Priserne nede under Omkostningerne og lade Staten betale Resten gennem Underskud paa Statsbudgettet eller ved Opkrævning af Skatter, der hovedsagelig berører Opsparingen.“

Lægmænd — og det gælder ogsaa inden for Venstre — har det altsaa en lille Smule vanskeligt.

Jeg kan derfor sige, at den Overenskomst, som er kommet til Veje, ogsaa ved konservativ Medvirken, egentlig rammer ganske godt. Den tager — hvad jeg synes, er fuldkommen rigtigt — en Hjemmemarkedspris, som svarer til Produktionsprisen, saaledes at der i det store og hele i hvert Fald kun skal et mindre Tilskud til — og jeg tror ogsaa, at dette i det lange Løb er ubetinget rigtigt —, og den har fulgt Finansministeren med Hensyn til Dækningslovene, idet det Dækningsforslag, Finansministeren har fremsat, rammer Udgifter, som vi er enige med Finansministeren i kan rammes. Vi er tilfredse med dette, fordi Prisstigningen paa disse Varer — Spiritus og Omsætning af Spiritus paa Restauranter — ikke indgaar i det almindelige Pristal. Gennem det Udvalgsarbejde, som har fundet Sted, og den Maade, hvorpaa man har delt Udgifterne til Hjemmeforbruget og til Skatterne, har man vel ikke ud fra en konservativ Opfattelse naaet den rene Lære, men vi er naaet frem til et Resultat, som jeg tror Landet kan være tilfreds med, og dette er det vigtigste.

Hvad angaar det Lovforslag om midlertidige Forbrugsafgifter, som den højtærede Finansminister har fremsat, indgaar det som et Led i den Aftale, der er truffet, og det vil derfor naturligvis blive gennemført. Vi mener ogsaa, at det vil være muligt for Aaret indtil 30. Sept. 1947 at tage disse Skatter.

Der har fra en enkelt Side været udtalt Ønske om at tage Skatten som en Omsætningsafgift i Stedet for, som foreslaaet, at tage den paa Spiritussen. Det kan man naturligvis drøfte. Jeg skal kun sige saa meget, at det er klart, at der her er Interesser og mange forskellige Ting at overveje, Ting, som kan virke mod hinanden. Jeg